

HELEN FIELDINGOVÁ

DIĚŤA
**BRIDGET
JONESOVEJ**

Dieťa Bridget Jonesovej

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

Helen Fieldingová
Dieťa Bridget Jonesovej – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

DIETĚA BRIDGET JONESOVÉJ

DENNÍKY

HELEN FIELDINGOVÁ

Inšpirované stĺpčekmi publikovanými
v novinách *The Independent*.
Ďakujem Working Title Films
a Universal Pictures.

Kevinovi, Dashovi a Romy

OBSAH

ÚVOD	11
Prvá kapitola: NEJASNÉ ZNAMENIE	13
Druhá kapitola: KRSTINY	29
Tretia kapitola: MUŽI SÚ AKO AUTOBUSY	45
Kapitola štvrtá: PERIMENOPAUZA	59
Piata kapitola: KTO JE PÁCHATEĽ?	67
Šiesta kapitola: PRAVDOVRAVNOSŤ	75
Siedma kapitola: citové VYDIERAČSTVO	97
Ôsma kapitola: RODINNÉ HODNOTY	117
Deviata kapitola: CHAOS A NEPORIADOK.....	131
Desiata kapitola: TOTÁLNE ZRÚTENIE	157
Jedenásta kapitola: „NIE“	171
Dvanásta kapitola: VEĽKÉ PROBLÉMY SÚ V SKUTOČNOSTI MALIČKOSTI.....	177
Trinásta kapitola: ZISTENIE.....	183
Štrnásta kapitola: zmierenie	197
Pätnásta kapitola: JEJ VELIČENSTVO VŠETKO ZACHRÁNILO, TEDA TAK TROCHA	205
Šestnásta kapitola: FANTÓMOVÉ TEHOTENSTVO	213
Sedemnásta kapitola: PRÍCHOD	221
Osemnásta kapitola: DOKÁZAL SI TO!.....	229
A NAPOKON.....	233
POĎAKOVANIE	237

ÚVOD

Najdrahší Billy,

mám pocit, že sa to všetko aj tak dozvieš, takže je podľa mňa lepšie, ak si vypočuješ, ako sa to vlastne začalo, od vlastnej mamy.

Toto sú úryvky z mojich denníkov a ďalšie útržky z toho pomerne zmäteného obdobia.

Prosím, nebuď šokovaný. Dúfam, že keď si to všetko prečítaš, budeš už dosť starý na to, aby si pochopil, že dokonca aj Tvoji rodičia robievali také veci. Vieš predsa, že som bola vždy trocha neposlušná.

Okrem toho medzi tým, akí by ľudia chceli byť a akí v skutočnosti sú, je veľký rozdiel, a rovnaký rozdiel je aj medzi tým, aké očakávania majú od svojho života a ako sa na pokon vyvinie.

No ak si zachováš pokoj a optimizmus, väčšinou sa všetko vyvinie dobre – presne ako v mojom prípade, lebo Tvoje narodenie bolo to najlepšie, čo sa mi kedy prihodilo.

Ospravedlňujem sa za toto aj všetko ostatné.

S láskou

mama

(Bridget)

PRVÁ KAPITOLA

NEJASNÉ ZNAMENIE

Poludnie. Londýn. Môj byt. Božemôj. Božemôj. Hrozne meškám a mám opicu a všetko je totálne príšer... Super! Telefón!

„Ahoj, drahá, vieš čo?“ Moja matka. „Práve sme boli na brunch karaoke u Mavis Enderburyovej a vieš čo? Julie Enderburyová nedávno...“

Normálne bolo počuť škripot brzd, akoby chcela vysloviť slovo „tuk“ pred morbidne obéznou osobou.

„Čo je s Julie Enderburyovou?“ Horúčkovito som si natchala do úst zvyšok kozieho syra a polovicu proteínovej tyčinky, aby som trocha zmiernila opicu, a pritom som sa pokúšala vytiahnuť z kopy šiat na posteli také, čo by sa aspoň trocha hodili na krstiny.

„Nič, drahá!“ zatrlikovala.

„Čo je s Julie Enderburyovou?“ Naplo ma. „Dala si zväčšiť beztak obrovské prsia? Zoznámila sa so štíhlým mladým Brazílčanom?“

„Ach, nič, nič také, drahá. Nedávno porodila tretie dieťa, ale v skutočnosti ti volám preto, lebo...“

Grrr! Prečo mi to matka robí? Akoby nestačilo, že sa rútim k termínu na deti bez...

„Prečo sa vyhýbaš rozprávaniu o treťom dieťati Julie Enderburyovej?“ zachrapčala som a začala divo stláčať tlačidlá na diaľkovom ovládaní v úsilí uniknúť, ibaže som prepla akurát na reklamu s anorektickou tínedžerkou a bábätkom, ktoré sa hralo s toaletným papierom.

„Ach, nevyhýbam, drahá,“ odvetila bezstarostne mama. „V každom prípade, vezmi si takú Angelinu Jolie. Adoptovala si malého Číňana...“

„Maddox je podľa mňa z Kambodže, mami,“ prerušila som ju chladne. Úprimne povedané, o slávnych rozpráva tak, že máte dojem, akoby viedla dôverný rozhovor s Angelinou Jolie počas karaoke u Mavis Enderburyovej.

„Ide o to, že Angelina si adoptovala to dieťa, a potom dostala Brada a mala ďalšie deti.“

„Nemyslím si, že preto Angelina ‚dostala‘ Brada, mama. Mať dieťa nie je to najdôležitejšie v živote ženy,“ dodala som. Práve som sa snažila nasúkať do absurdných našuchorených marhuľových šiat, ktoré som mala naposledy na Magdinej svadbe.

„Máš pravdu, drahá! A niektorí ľudia vedú aj bez nich úžasný život! Stačí sa pozrieť na Wynna a Ashley Greenovcov! Tridsaťštyrikrát splavili Níl! Isteže, sú pár, takže...“

„Vieš, mami, konečne som v živote veľmi šťastná. Som úspešná, mám nové auto s navigáciou a som slobodná...“ rozplývala som sa. Vykukla som z okna a naskytol sa mi bizarný pohľad na skupinku tehotných žien, ktoré kráčali po ceste pod bytom a hladkali si brušká.

„Uhm. V každom prípade, drahá, neuhádneš, čo sa stalo!“

„Čo také?“

Za prvou skupinkou kráčali ďalšie tri tehotné ženy. Začínalo to byť divné.

„Prijala pozvanie! Kráľovná! Dvadsiateho tretieho marca nás poctí kráľovskou návštevou na oslave stopäťdesiateho výročia Ethelredovho kameňa.“

„Koho? Čoho? Kto je Ethelred?“

Po ulici teraz kráčal doslova dav tehotných žien.

„Vieš, čo myslím! Ten kameň v dedine pri hydrante, kde Mavis dali papuču na auto. Je anglosaský,“ rapotala mama. „V každom prípade, nemáš dnes byť na krstinách? Elaine mi vravela, že Mar...“

„Mami, deje sa niečo veľmi čudné,“ predniesla som zlovestne. „Musím ísť, čau.“

Grrr! Prečo sa každý snaží, aby ste sa cítili hlúpo, lebo nemáte deti? V podstate každý je v tejto otázke tak trochu rozpoltený – vrátane mojej matky, ktorá hovoríeva: „Občas ľutujem, že som mala deti, drahá.“ A v každom prípade dosiahnuť to v modernom svete nie je také jednoduché, lebo muži sú čoraz nevyvinutejší a primitívnejší druh a posledné, čo chcete, je... Ach! Niektó zvoní pri dverách.

12.30 Bola to Shazzer – konečne! Pustila som ju dnu a potom som sa celá vydesená vrátila k oknu, zatiaľ čo ona, klopajúc, prešla krížom cez izbu k chladničke. Na sebe mala krátke čierne šaty, ktoré sa vôbec nehodili na krstiny, a topánky od Jimmyho Chooa.

„No tak, Bridge, pohni si. Hrozne meškáme! Prečo sa skrývaš pod oknom oblečená ako víla?“

„Je to znamenie,“ bľabotala som. „Boh ma trestá za to, že som sebecká karieristka, ktorá sa snaží poraziť prírodu antikoncepčnými prostriedkami.“

„Čo to trepeš, doriti?“ prehodila veselo a otvorila chladničku. „Nemáš nejaké víno?“

„Nevidela si to? Ulica je plná tehotných žien. Je to nejasné znamenie. O chvíľu začnú padať z neba kravy, kone sa budú rodiť s ôsmimi nohami a...“

Shazzer podišla k oknu a vyzrela von. Pod obtiahnutými čiernymi šatami sa jej črtal pekný zadok.

„Vonku nie je nikto okrem jedného celkom pekného chalana s bradou. Vlastne nie je pekný. Nie až tak. Možno keby nemal tú bradu.“

Priskočila som k oknu a zmätene sa zadívala na prázdnu ulicu. „Sú preč. Preč. Kam zmizli?“

„Okej, upokoj sa, moja, upokoj sa,“ povedala Shazzer ako dáka americká policajtká, ktorá sa prihovára v ten deň už ôsmemu šialencovi so zbraňou. Zažmurkala som na ňu ako zajac oslepený prednými svetlami na aute, vyletela som z dverí a zbehla dolu schodmi. Počula som, že klopká za mnou.

Ha! pomyslela som si vonku. Po ulici kráčali DVE ĎALŠIE tehotné ženy. Ponáhľali sa rovnakým smerom ako tie predchádzajúce.

„Kto ste?“ opýtala som sa ich priamo. „Aký máte význam? Kam idete?“

Ženy ukázali na nápis na skrachovanej vegánskej kaviarni. Stálo tam: TERAZ TEHOTENSKÁ JOGA.

Počula som, ako Shazzer za mnou vyprskla.

„Aha, výborne, skvelé,“ povedala som ženám. „Želám vám nádherné popoludnie.“

„Bridget,“ ozvala sa Shaz, „si fakt šibnutá.“ Vzápätí sme sa obe začali hystericky chichotať rovno na prahu dverí.

13.04 Moje auto. Londýn. „V pohode, budeme tam priskoro,“ povedala Shazzer.

Už pred štyrmi minútami sme mali byť na poháriku pred krstínami v Chislewood House, ibaže sme zostali trčať v zápche na Cromwell Road. Aspoňže v mojom novom aute, ktorému môžete prikázať, nech vás niekam odvezie, nech niekomu zavolá, a tak ďalej.

„Zavolaj Magde,“ prikázala som autu.

„Povedali ste Zakopané,“ odvetilo.

„Nie, nie Zakopané, ma nesar,“ skríkla Shazzer.

„Odbočujem na Manchester,“ pokračovalo auto.

„Nie! Si totálne nanič!“ zrevala Shazzer.

„Odbočujem na Norwich.“

„Nekrič na moje auto.“

„Najnovšie budeš brániť svoje drbnuté auto?“

„Obleč si nohavičky. OBLEČ si ich.“ V aute sa zrazu rozľahol Magdin hlas. „NEMÔŽEŠ ísť na krstiny bez nohavičiek.“

„Máme na sebe nohavičky!“ ozvala som sa pohoršene.

„Hovor za seba,“ zamrmľala Shaz.

„Bridget! Kde si? Si predsa krstná mama. Mamička ti jednu tresne, jednu tresne, jednu tresne.“

„Všetko je v pohode. Rútime sa po vidieckej ceste! O chvíľu sme tam!“ Neisto som pozrela na Shazzer.

„Dobre, tak si švihnite. Potrebujeme si dať pohárik na posilnenie. Vlastne som ti chcela niečo povedať.“

„Čo?“ Uľavilo sa mi, že Magda nie je celá bez seba od zlosti. Zdalo sa, že nás čaká celkom zábavný deň.

„Uhm, týka sa to krstného otca.“

„No?“

„Počuj, fakt ma to mrzí. Máme toľko detí, že sme už vyčerpali všetkých aspoň trochu solventných chlapov. Jeremy ho o to požiadal bez môjho vedomia.“

„Koho?“

Rozhostilo sa ticho a v pozadí bolo počuť krik. A potom sa do mňa to slovo zabodlo ako nôž francúzskeho kuchára do kozieho syra.

„Marka.“

„To nemyslíš vážne,“ ozvala sa Shazzer.

Ticho.

„Nie, fakt, myslíš to vážne, Magda?“ pokračovala Shazzer. „Čo to má, doriti, znamenať, ty šialená masochistka? Nemôžeš ju nútiť, aby stála pri tej sprostej krstiteľnici s Markom Darcym pred všetkými tými drbnutými nafúkanými vydatými...“

„Constance! Daj to naspäť. NASPÄŤ DO ZÁCHODA! Prepáčte, musím ísť!“

Spojenie sa prerušilo.

„Zastav auto,“ povedala Shaz. „Nikam nejdem. Otoč to.“

„Obrátiť sa do protismeru, len čo to bude možné,“ povedalo auto.

„Len preto, lebo Magda si chce zúfalo udržať Jeremyho, a tak sa jej ,náhodou‘ podarilo zasa otehotnieť a vyčerpala všetkých krstných rodičov, sa ešte nemusíš hrať na mamičku a otecka pri oltári so svojím bývalým, ktorý má v jednom kuse stiahnutú riť.“

„Musím tam ísť. Je to moja povinnosť. Som krstná matka. Ľudia idú aj do Afganistanu.“

„Bridget, toto nie je Afganistan. Je to absurdná spoločenská katastrofa. Zastav.“

Pokúsila som sa zastaviť, no všetci začali hystericky trúbiť. Napokon som našla benzínku, ktorá patrila k obchodu Sainsbury's Homebase.

„Bridge.“ Shazzer na mňa pozrela a odhrnula mi z tváre pramienok vlasov. Chvíľu som si myslela, že je možno lesba.

Viete, mladí ľudia sa v súčasnosti nepovažujú za homosexuálov alebo heterosexuálov. Jednoducho SÚ. A so ženami sa dá nadviazať vzťah oveľa ľahšie ako s mužmi. Ibaže ja mám rada sex s mužmi a nikdy som...

„Bridget!“ oslovila ma prísne. „Zasa si v tranze. Celý čas robíš to, čo od teba chcú ostatní. Urob to, čo chceš ty. Vyspi sa s niekým. A ak si odhodlaná vkročiť do tej psycho

nočnej mory, tak sa V TEJ NOČNEJ MORE s niekým vyspi. Presne to mám v úmysle aj ja, teda nie v nočnej more, ale v mojom byte, a ak sa chceš dostať do TOTÁLNE NEPRIJATELNEJ situácie len preto, aby boli spokojní všetci ostatní, radšej pôjdem taxíkom. Radšej strávim popoludnie krstom môjho zajačika.“

Ibaže Magda je moja kamoška a vždy bola ku mne milá. Takže som sa odviezla na krstiny a v duchu som s ľútosťou uvažovala, čo by bolo keby. Jediného spoločníka mi robilo auto, ktoré bolo našťastie celkom zhovorčivé.

Pred piatimi rokmi

Ešte vždy nemôžem uveriť, čo sa stalo. Nechcela som urobiť nič zlé. Len som sa snažila byť milá. Shazzer má pravdu. Musím si lepšie naštudovať viacero vecí, napríklad: *Prečo muži milujú potvory*.

S Markom sme oslavovali zásnuby v plesovej sále hotela Claridge's. Ja by som zvolila nejaké bohémskejšie miesto s čarovnými svetielkami, košíkmi namiesto tienidiel na lampách, pohovkami, ktoré sú vonku, hoci majú byť vnútri, atď. No Claridge's je miesto, ktoré je podľa Marka vhodné na zásnuby, a tak to vo vzťahoch chodí: treba sa prispô-

sobiť. A Mark, ktorý nevie spievať, *spieval*. Prepísal slová piesne *My Funny Valentine*.

Moja vtipná Valentínka, sladká vtipná Valentínka,
roztopila si moje zamrznuté srdce,
hoci nerozprávaš ktovieako učene
o kalóriách a celulitíde,
s každou chybou ťa mám radšej a radšej.
Si posadnutá svojou váhou. Všade chodíš neskoro.
V tvojom živote vládne chaos.
No nie že začneš čítať Prousta a Poea.
Časopis OK je okej a *Hello* tiež.
Stačí mi tvoja srdečnosť a úprimnosť.
Nič na sebe nemeň, len sa za mňa vydaj.

Nevedel to zaspievať, no zvyčajne je taký upätý, že z toho boli všetci hrozne dojatí, a Mark sa celkom prestal ovládať a pobožkal ma na pery na verejnosti. Fakt som si myslela, že už v živote nebudem taká šťastná.

A neskôr šlo naozaj všetko dramaticky z kopca.

Záväzky

Ak sa aspoň niečo znova napraví, nechcem mať už nikdy nič spoločné s:

- a) karaoke,
- b) Danielom Cleaverom (mojím bývalým frajerom, úhlavným nepriateľom Marka Darcyho a zároveň jeho starým kamarátom z Cambridgea, ktorý mu zničil prvé manželstvo, lebo sexoval na Markovom kuchynskom stole s Markovou prvou manželkou vo chvíli, keď sa Mark vrátil domov z práce).

Práve som dospievala *I Will Always Love You* a neisto zliezla zo stola. Vtom som si všimla, že Daniel Cleaver na mňa hľadí s nešťastným, tragickým výrazom v tvári.

Daniel je známy tým, že je *veľmi* manipulatívny, sexuálne nestály, neverný, hrozný klamár a vie byť dosť nepríjemný. Jasné, že Mark ho neznáša za to, čo sa stalo v minulosti, no ja si aj tak myslím, že je na ňom niečo fakt milé.

„Jonesová,“ oslovil ma Daniel. „Pomôžeš mi? Mučia ma výčitky. Si jediná živá bytosť, ktorá by ma možno zachránila, a teraz si berieš iného. Mám pocit, že som v koncoch, takmer akoby som sa mal každú chvíľu zosypať. Venuj mi aspoň chvíľu osamote, Jonesová, dobre?“

„Jasnačka, Daniel,“ vychrlila som zmätene. Motal sa mi jazyk. „Chcem, aby boli všetci takí šťastní ako ja.“ Keď si na to teraz spomeniem, asi som bola mierne pripitá.

Daniel ma chytil pod pazuchu a niekam viedol.

„Trápiš ma, Jonesová. Mučíš ma.“

„Nie. Počúvaj. Fakt si myslím, že... šťastie je také...“